

Zar je mirotvorstvo naivnost

Ljiljana Matković-Vlašić

ljmvlasic@gmail.com

Uspoređujem Ameriku i Rusiju koje sada preko Ukrajine vode nesmiljen rat u Europi. Povijest tih država toliko je različita da ih je samo strahota Drugoga svjetskog rata učinila svojevremeno saveznicama. Zar je nužna još koja katastrofa da bi te dvije velike sile postale saveznice? Zašto su zapravo one prestale biti saveznice? Netko će reći: rat je rat, mir je mir. Ovi vole demokraciju, a oni čvrstu ruku. No odgovor je malo drukčiji: očigledno je pogrešna politika krivac za takvo sadašnje stanje u svijetu. Politika je postala glavni pokretač ljudskih sukoba. Stavila se u službu bogatih klanova koji su potpuno slijepi za potrebe najvećeg dijela čovječanstva. Bez ikakve empatije i poštovanja prema raznolikosti ljudskog roda nameću se stanoviti svjetonazori i stanovite demokracije. Ne moramo se voljeti, ali ako smo imalo zreli, njegovat ćemo međusobno poštovanje. Od suvremene politike neprestano preko medija slušamo navijačke poruke mržnje. Sport koji je prije bio pojam dobrog, uljudnog ponašanja pretvorio se u tučnjave i teške prijetnje. I to se prihvaća kao normalno ponašanje. Ljepotu se prognalo iz umjetnosti i sada je na cijeni ružnoća. Žene ne smiju normalno starjeti, pa im u ime mladosti natežu lica i one se umjesto lijepih starijih gospođa pretvaraju u vlastite karikature. Vrijednosti na koje smo navikli više ne postoje i onda se čudimo stravičnim svakodnevnim događanjima. Je li za sve to kriva zapadna kapitalistička civilizacija u koju smo tako vjerovali? Umjesto dubokih analiza pokušajmo upotrijebiti zdrav razum. Planet Zemlja ne podnosi ono što smo mi prihvatili kao normalno ponašanje. Ratovi nisu normalno ponašanje! Oružjem rješavati probleme nije normalno ponašanje! Gomilanje bogatstva u rukama pojedinaca nije normalno ponašanje!

Hoće li konačno svaka supersila shvatiti da mora pružiti ruku pomirenja najljućem protivniku ako želi usporiti ovu agoniju čovječanstva i umiranje planeta Zemlje? Jesam li ja nepopravljivo naivna ako želim da Amerikanci i Rusi pruže jedni drugima ruku pomirenja? Neka im se pridruži Ukrajina, Europa, Kina, Indija... Neka se dogovore o energentima i resursima na najbolji mogući način, a ne dronovima. Neka budu suradnici, a ne suparnici. Zar potresi, poplave, požari, uragani koji svako malo pogađaju sve kutke zemaljske

ne pozivaju sve zemlje svijeta na suradnju i solidarnost? Istok i Zapad trebali bi prestati biti politički i neprijateljski pojmovi. Oni jesu i neka ostanu samo prostorne geografske oznake.

Meni bi osobno, s obzirom na moje godine, trebalo biti prilično svejedno što se oko mene događa. »Izdrži još malo, što te briga!« To mi kažu obitelj i prijatelji. Hm, zar je to neka poruka?